

men jeg undlod det, fordi jeg syntes fra Ministerbænken at have hørt, at der blev givet Gaab om, at et saadant vilde komme; nu derimod synes det mig, at Finantsministeren er af en modsat Mening. Jeg skal imidlertid af al min Styrke bidrage til, at vi kunne faae en saadan Lov. Jeg troer, at den vilde gavne Mange, og bevirke, at de ikke risicerede, at deres Eiendom, som sagt, kom til at springe for Auktionshammeren. Thi 5 pCt. vilde mangen en Anden- eller Trede-Prioritetshaver gerne give, naar det var tilladt, at de maatte tages.

Formanden: Jeg maa bemærke, at ved at henvise nærværende Lovforslag til et Udvalg og specielt til Finantsudvalget, vilde man i hvert Fald dog ikke kunne opnaae en fri Rentesfods Indførelse; dette maatte gjøres til Gjenstand for og indbringes her i Thinget som et særegt Lovforslag.

Da ingen flere begjærede Ordet, blev Lovforslagets Dvergang til 3die Behandling sat under Afstemning og vedtaget eenstemmig med 79 Stemmer, hvorefter

Bregendahl foreslog, at Lovforslaget henvistes til det nedsatte Finantsudvalg, hvilket Forslag, mod hvilket Ingen yttrede sig, ved den derefter stedfundne Afstemning vedtoges med 78 Stemmer mod 1.

Man gif dernæst efter Dagsordenen over til 1ste Behandling af Forslag til Lov om Tillægsbevilling for Aaret 1850—51. (Forslaget findes i Anhanget Nr. 1, Sp. 5 ff.; jvfr. derhos Folkethingets Tidende Nr. 3, Sp. 43 ff., samt Nr. 5, Sp. 79).

Jespersen: Ved Forelæggelsen af det Lovforslag, der nu er under Forhandling, yttrede den ærede Finantsminister, at den største Post, der er opført her, nemlig de 93,000 Rbd. til den færøiske Handel, er en blot Versurpost. Det er mig nu vel bekendt, at denne Handel har havt et saadant Laan i en lang Række af Aar, og at dette stadig er blevet fornyet; men det, hvorom jeg har Tvivl, er, om det er rigtigt; at gjøre det til en virkelig Grundfondsforøgelse, naar man fast og uroffelig tænker paa, at den færøiske Handel kun skal vare 1½ Aar endnu. Før end jeg derfor beslutter, om jeg i saa Henseende vil stille noget Ændrings-

forslag til denne Lov, ønskede jeg, at den ærede Minister med Bestemthed vilde erklære, om den Beslutning endnu fastholdes, som vi udtalte her under sidste Sæssion, at nemlig den færøiske Monopolhandel ubetinget skal ophøre med Udgangen af næste Finantsaar. Jeg finder mig saa meget mere foranlediget til at udtale dette Ønske som den Anmærkning, det forelagte Finantslovsforslag i saa Henseende indeholder, ikke synes mig at være meget trøsterig. Det hedder nemlig der, at Spørgsmaalet om den færøiske Monopolhandels Ophævelse har været forhandlet mellem Indenrigsministeriet og Finantsministeriet, og at Sagen i sin Heelhed derefter er tilsendt Amtmanden, med Anmodning om derover at afgive Betænkning. Jeg troer deraf at maatte uddrage den Slutning, at det ikke alene er den fremtidige Ordning af Handelen paa Færøerne, hvorover man vil høre Amtmandens Mening, men at det er over selve Spørgsmaalet om Monopolhandelens Ophævelse, og hvis dette er Tilfældet, forekommer det mig rigtignok, at det seer ud som om Ministeriet tænker paa at komme bort fra den Beslutning, som Folkethinget tog under forrige Sæssion, og at det i det Mindste vil prøve paa at stille en Embedsmands Erklæring op imod Folkethingets alvorlige Ønske (Hør!). Det er derfor min Bøn, at Ministeriet vil udtale sig fuldkommen aabent i dette Spørgsmaal.

Indenrigsministeren: I Anledning af den ærede sidste Talers Uttringer maa jeg erklære, at Ministeriet paa ingen Maade har en saadan Hensigt, som han antydede. Sagen er sendt til Amtmanden for Færøerne, for at faae nogle yderligere Oplysninger; den er ikke endnu kommen tilbage fra ham, men saasnart den kommer, vil den blive nærmere behandlet i Ministeriet, og derpaa et Lovforslag om Monopolhandelens Ophævelse paa Færøerne blive forelagt Rigsdagen. Forøvrigt har jeg personlig endnu aldeles ikke havt denne Sag under Behandling, da den allerede, da jeg tiltraadte Ministeriet, var tilsendt Amtmanden. Om Hensigtsmæssigheden af at hæve Monopolhandelen, nytter det nu ikke videre at udtale sig, da det saaledes engang er besluttet, men jeg maa dog, da jeg er temmelig bekendt